

Hemelvaartsweekeind Arnhem-Zuid/Zwickau Planitz (29 mei-1 juni 2025)

Vorig jaar vierden we het veertigjarig partnerschap van onze beide gemeenten: de Protestantse wijkgemeente Arnhem-Zuid en de Evangelisch-Lutherse Versöhnungskirchgemeinde in Zwickau-Planitz. In september ontvingen we een delegatie uit Planitz in Arnhem en in het eerste Adventsweekeind brachten we een tegenbezoek, beide keren inclusief 'kanselruil', waarbij de predikant van de partnergemeente voorging in de dienst.

Heel feestelijk, maar wel met een donker randje; want zou dit niet eigenlijk ook een mooi slot zijn? Het verhaal zal bekend zijn: de mensen die jarenlang het partnerschap hebben gedragen zijn oud geworden en deels overleden, de lange reis wordt bezwaarlijk en nieuwe generaties lopen er niet meer zo warm voor.

Toch vierden we onlangs –in ons 41^e jaar!- weer onze gezamenlijke 'Rüstzeit (toerustingsweekeind). Al meer dan twintig jaar hebben we de mooie traditie om eens in de twee jaar van Hemelvaartsdag tot zondag bijeen te komen in een 'Freizeitheim' ongeveer halverwege. De laatste jaren in Bad Endbach (Hessen), vanuit beide steden ongeveer 300 kilometer rijden. Om en om verzorgt 'Duitsland' of 'Nederland' het programma.

Dàt het nog plaatsvond was een wondertje. Twee jaar geleden werd aan het slot voorzichtig geopperd dat dit misschien wel de laatste keer was geweest. Maar de sfeer was zo warm en hartelijk en het programma zo inspirerend dat ter plekke werd besloten het huis opnieuw te reserveren voor over twee jaar.

'Zingt voor de Heer een nieuw lied, want Hij heeft wonderen gedaan' (Psalm 98:1). Dat was het thema dat 'Duitsland' had gekozen. Passend bij het wonder van ons hernieuwd samenzijn, maar ook het wonder van Opstanding en Hemelvaart. En zeker passend bij het feit dat onze beide gemeenten heel graag zingen! Er waren meer dan zeventig deelnemers, 40 uit Zwickau, 30 uit Arnhem.

Na de avondmaaltijd op donderdag begonnen we met een kennismaking, onder het motto *'Jij bent een wonder'*. Veel mensen kennen elkaar al lang, maar er waren ook nieuwe gezichten aan beide kanten. We deden eerst een meditatieve oefening, waarbij we het woord 'JA' op een blaadje schreven en daarop gingen staan –*want het JA van God is de basis van mijn bestaan, Hij heeft mij in het leven geroepen en aanvaardt mij zoals ik ben'*.

Vervolgens sorteerden we de aanwezigen op voornamen, op hobbies en uiteindelijk op het wonder uit de Bijbel dat we wel eens hadden willen meemaken: de wonderbare spijziging, de genezing van een blinde, de opwekking van Lazarus, de storm op het meer, of de bruiloft te Kana. Zeker de laatste ronde bracht ook al wat verdieping.

De vrijdag- en zaterdagochtend waren gereserveerd voor het thema. Op vrijdagochtend spraken we in groepen over de Emmaüsgangers (Lucas 24) en op zaterdagochtend over Jezus en de storm op het meer: *'Welke stormen zijn er of waren er in jouw leven? Hoe ben je daarmee omgegaan? Wat hielp? Had je ook, net als de discipelen van Jezus, wel eens het gevoel dat de Heer sliep en niet luisterde?'* Het leidde tot zeer persoonlijke, emotionele en mooie gesprekken!

Vanzelfsprekend werd er ook veel gezongen: vroeg in de ochtend voor het ontbijt (nadat het 'Posaunenchor' al geestelijke liederen had gespeeld onder de ramen van de slaapkamers), bij de start van de themasessies, bij de maaltijden en op zaterdagmiddag ook in een plaatselijk verpleeghuis, waar we de bewoners verblijdden met onze zang. Een grote rol was weggelegd voor de kinderen, die met vrolijke liederen, vlaggen en dans ieders hart wisten te veroveren.

Ontspanning is ook belangrijk. In de middagen konden we wandelen of een naburig stadje bezoeken, of rustig in huis blijven om een boek te lezen of met elkaar te praten. Op vrijdag beleefden we een hilarische bonte avond en sowieso bleef het elke avond tot in de kleine uurtjes heel gezellig.

Bijzonder was ook de lofprijzingsavond op de zaterdag, waarbij gelegenheid was om een persoonlijke zegen te ontvangen. Voor sommigen heel mooi en ontroerend, voor anderen duidelijk een brug te ver want 'veel te evangelisch!' Maar misschien was juist dat wel heilzaam! Onze partnergemeente heeft in de afgelopen jaren een sterk evangelisch/charismatisch profiel gekregen. In onze Arnhemse gemeente zijn sommigen daar uitgesproken allergisch voor, en zijn er anderen die deze vorm van spiritualiteit bij ons juist missen. Een uitdaging om ook in eigen gemeente hierover (opnieuw) het gesprek met elkaar aan te gaan. Een feestelijke Avondmaalsdienst op zondagmorgen, met vier dominees en twee cantores, met zang en dans en instrument, vormde een mooi slotakkoord van een zeer geslaagd samenzijn. Na het middageten reisden we huiswaarts in twee richtingen en vragen velen van ons zich af: was dit nu echt de laatste keer? Of toch niet?

Pierre Eijgenraam